

وقد تحدث جميع شعراء هذه الفترة عن المعلم وأشادوا به ، ونادوا
بتكريمه ، ومنهم الشاعر « يغمائي » حيث قال :

بدین کشور کسی نهد متگزار است
که دهقان است یا آموزگار است

اگر دهقان ، توان از نان ببخشد
معلم ، روح نبخشد جان ببخشد !

تن نادان بود با مرده یکسان
معلم ، در چنین تن می دمد جان !

ز سعی اوستاد این جسم خاکی
فزون ز اختر شود در تابناکی !

* * *

۵ - بود آموزگاری ، سخت کاری !
تو میدانی که خود آموزگاری !

بباید طشت خون نخت جگر کرد
که طفلی را الفبائی زبر کرد !

رسد جان بر لب بیچاره استسار
که تا حرفی بشاگردی دهد یاد؟^(۱)

۱ - نقلا عن تذكرة شعراي معاصر ايران ، ج ۱ ، ص ۴۵۱ - ۴۵۲ ،
وكان حبيب يغمائي شاعرا وكاتباً ومحققاً ، وقصاصاً ، ولد عام ۱۲۸۰ ش
(۱۹۰۱ م) وبعد أن أنهى تعليمه عمل بالحكومة ثم أسندت اليه مهمة
التدريس في المعاهد العالية ودار الفنون ، كما تولى رئاسة تحرير المجلة
الرسمية للدولة وهي (آموزش وبرورش) « أي التعليم والتربية » ، ثم أصدر
المجلة الأدبية « يغما » وهي من المجلات ذات الدراسات الانبئية الجادة
والابحاث اللغوية المتخصصة ، وما زالت المجلة تصدر حتى اليوم .